

frau Lotos namelis
labai mažytis –
du kambariai ir virtuvė

mažyčiai ir jos daiktai
lyg vaikams skirti
lyg pažaisti

trisdešimt penkios
vaškinės puokštės:
azalijos
rožės
begonijos
ciklamenai

dvi baltos stirtos iš porceliano
keturi drambliai
dar erelis

o žvakidžių
žvakidžių
žvakidžių

o jau servetėlių!

ir visa tai reikia kasdien
kuo švariau išpurtyti
nuvalyti
nugramdyti

ginkdie
iš nagų neišmesti

dabar jau galėsiu girtis
kad savo kailiu patyriau
kaip jaučiasi drūtas dramblys
pataikęs į Meiseno porceliano vitriną

į galvą lenda palyginti

šiuos mano naujuosius namus
su sovietmečio butais

kodėl tada negalėjome
turėti gyvenamo ploto
bent keliais centimetrais
daugiau?

erdviau –
truputėlį – jautėsi
vien išrinktieji

o dar apsukruoliai
gavę teisę namą statyti
ir mokėję papirkti architektus
kad jie nematytų
jog geriausi apartamentai
įrengti rūsyje

rūsį mes turime

Dasenberge

jame tiek gėrybių
jog atrodo
frau Lota gyvens antra tiek

rūsįs yra geras tiekėjas:
popierinės paklodės ir nosinės
sauskelnės
birūs maisto produktai
geriamo vandens atsargos penketui metų –
jeigu kiltų trečiasis
žinoma
pasaulinis

tačiau svarbiausioji rūsio funkcija –
tiekti šilumą

o ėmė štai šiandien
ir sustreikavo

ką sako saugikliai? –
klausia frau Lota

Dievulėliau
iš kur man žinoti
kur tie saugikliai ir kaip jie atrodo?

užlipusi laiptais į viršų pranešu:
rūsysis reikalauja
aštuonių valandų darbo dienos!
nesileidžia į jokias derybas

grūšią tu gausi
ne aštuonias valandas –
sako frau Lota
ir pakviečia santechniką

santechnikas yra streiklaužys

rūsysis atsidūsta

dejuoja ilgai
o paskui jau ir vėl įsikinko į darbą

Dasenberge labai svarbu
kad visi plušėtų –
iki devinto prakaito

tiktai šunys nedirba
gražiajame Dasenberge

dar baisiau:
jie netgi neloja

kas iš to kad prie vartų
vis po lentelę:
saugau aš!?

meluoja begėdžiai

žmogų pamatę
puola vizginti uodegą
sako
savaip
*guten tag**

o frau Lotos buldogas
apie kurį informuoja
spalvingas tvoros paveikslukas
netgi ir to nedaro

frau Lotos šuva beuodegis
taip pat jis neturi galvos
kojų ir snukio
anei dantų

* Laba diena (vok.).

frau Lota nē seniai jau nelaiko
jokio šuns

kam jai dar vienas rūpestis?

frau Lota turi mane

niekam tikusios
ir tos vokiškos voverės –
juodos ir rudos

šmaižioja tik be naudos
o taką
kasdien šluoju aš

dvylika karučių prišluoju
lapų ir ąžuolo gilių

kasdien

dvylika –

lygiai tiek
kiek Apaštalų

gal tai koks ženklas?

bet vis viena sakau:
galėtų
ir tos voverės
nors kiek pakrutėti
juk Dievas joms davė
tokias fantastiškas šluotas

nevertina!

tikros šiknės

verdantj medj mačiau:

garavo

drūtos šaknys įsaulyje

šaltukui paspaudus

negalėjau akių

atitraukti

ponas Hofnungas
asmeninis frau Lotos daktaras
apsireikš lyg koks angelas
šiandien popiete

kaip tik tuo metu man priklauso
atsikvėpt nuo kvailų tauškalų

tiktai kas tas atokvėpis
kai lauki vilties*?

pirmtakė sakė:
ponas Hofnungas
labai priekabus

lūkuriuoju bent kiek įsitempusi
juoba kad puikiausiai atsimenu
generalinę repeticiją išvakarėse

* Die Hoffnung – viltis (vok.).

pagaliau sulaukėme –
nei ragų nei nagų
nei kanopų

frau Lota ilgai jam pasakoja
kad rašau romanus ir poeziją
kad moku kelias kalbas –

nulis sveikų!
nė antakiai nepakyla

veikiausiai
ponas Hofnungas kasdien keliskart susiduria
su poetėmis
kurios Vokietijoje
bobulytėms uodegas šluosto